

گام به گام تا نویسنده

برای چه هایی که در سال های ابتداء از سوی معلم معرفتی رسیدن به موقوفیت هستید مجموعه اشتباها را بین میان نویسنده ها و متوجه مختلفی دارند.

منصرف شوید

احتمالاً با رمان «بار هستی» میلان است که آثارش هم پرفروش می باشد. کتاب دارد که اگر خوانید بعد نیز واقع با معرفی این کتاب در این بسیار به رمان و جهان داستان دار داشته باشید. کوندراد این کتاب به اسم رمان رو به رو می کند. هرچند کوندرارا در برنامه خود قرار دهید و کردن پشمیان شوید. در این کتاب از آن حرف بزند. این کتاب م

کتاب هایی که کمک می کنند شما با نوشتن و احیاناً نویسنده شدن واقعی تر برخورد کنید

هرکس داستان خودش

بنویسند و البته نشدنی هم نیست ولی نباید فراموش کرد که خواندن به عنوان بخشی از اندوخته تجارب ما، چه در کسب فنون و مهارت های نویسنده و چه در نوع نگاه مادر و نمی توان گفت «من نیازی به خواندن ندارم و می خواهم داستان خودم را بنویسم». بی شک هر کسی باید داستان خودش را بنویسد ولی فرق است میان کسی که از تجربیات دیگران بهره می برد و کسی که هیچ بهره ای از تجربه دیگران نمی برد و با اثر خام در بر این مخاطبان خود ظاهر می شود. این رونایید مقوله خواندن را یکسره رها کرده و به آن توجه نداشت.

در این شماره می خواهیم درباره داستان نویسی و نویسنده شدن حرف بزنیم و سراغ یک پسته پیشنهادی با این موضوع رفتیم که اگر خواستید روزی سراغ نوشتن بروید بتوانید از آنها کمک بگیرید. البته به تعداد آدم های روی زمین از این دسته بندی ها پیشنهادها وجود دارد. ولی این پسته را می توان گفت بسته پیشنهادی قفسه کتاب جام جم است که می توانید از آنها استفاده کنید و به مرور با کتب دیگر که در اینجا نامی از آنها نبردیدم هم آشنا شوید و بر تجربه خود اضافه کنید.

اگر از خواندن داستان های ادبیات جهان و ایران صرف نظر کنیم و در این بسته نامی از آنها نبریم که خواندن آنها پیش فرض ثابتی برای حرکت در این وادی است در ادامه می خواهیم کتاب هایی که شاید بتواند ذهن و زبان شما را افق لک بدهد، معرفی کنیم؛ کتاب هایی که نه می توان گفت بدون آنها راه به جایی نمی برد و نه با آنها موقفيت صدرصد و تفصیلی است، بلکه بیشتریک گزینه برای روز دیگر این وادی است.

هزار چند که حتماً کاتی مانند تجربه داشتن و داشتن معلم به عنوان راهنمای از نکات کلیدی در امر نوشتن است و متن کسی که تجربه زیسته در جهان پیرامون خوددارد بکسی که تجربه ای ازیستن در جهان ندارد تفاوت بسیاری دارد؛ نشان می دهد نمی توان به مقوله تجربه زیسته شخصی بی تفاوت بود. خواندن یکی از راه های تجربه کردن و اندوه ختن تجربیات گوگانون دیگران است که شاید بسیاری به آن جدی نگاه نمی کنند. به عبارتی چه بسیار نو قلم هایی که فکر می کنند همین که اینده و موضوعی در ذهن داشته باشند، می توانند دست به قلم شوند و باشند.

همواره خواندن تاریخ را باید جدی بگیرید. نمی توانید بدون این که تاریخ بخوانید در یک موضوع حرف زیادی برای گفتن داشته باشید. در حوزه داستان و نویسنده هم لازم است یک پیشینه ولو سطحی و در حد اسامی در ذهن تان داشته باشید. چون بالآخره قرار است در دسته نویسنده ها قرار بگیرید و خوب نیست مثلاً اطلاع زیادی از نامها و اتفاقاتی که در جهان داستان افتاده داشته باشید. خواندن تاریخ چه اتفاقاتی که در مسیر داستان نویسان افتاده هم جذاب است و هم می تواند به شما کمک کند تا بهتر متوجه شوید که چه سخن هایی پیش پای یک نویسنده و به طور کلی اهل تفکر وجود دارد. برای همین خواندن تاریخ داستان نویسان به خصوص ایرانی هاراجدی بگیرید. در واقع بهتر است هم زمان که به نویسنده های بزرگ جهان نگاه می کنید از نویسنده های وطنی هم غافل نشود و تاریخ چه و سیر تکامل داستان فارسی را هم دنبال کنید. (صدسال داستان نویسی ایران) برای این موضوع گزینه خوبی است. از ابتدای یعنی از همان اولین داستان هایی که به صورت کپی یا ترجمه های دستکاری شده به اسم داستان فارسی نوشته شده تا همین اوخر را مرور کرده و جلو آمده است. حسن میر عابدی، نویسنده این کتاب دست خواننده خود را گرفته و از پیچ و خم های تاریخ ادبیات صد سال اخیر گذرانده تا هم او را با این نهال صد ساله که خیلی هم عمر ندارد آشنا کند و هم نشان دهد که اگر امروز از داستان فارسی حرف می زنیم چه مسیری را طی کرده است.

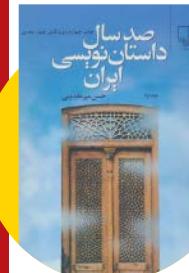
تکنیک با چاشنی تاریخ

بالاتر گفتیم که نمی توان در موضوعی کار کرد و تاریخ آن رشته و موضوع را ندانست. حال در اینجا می خواهیم یادآوری کنیم حتی در به کار بردن تکنیک ها و شاید اگر بخواهیم مقداری علمی به ماجرا نگاه کنیم، بگوییم فرمول ها، نمی توان از تاریخ غافل شد، چرا که تکنیک ها و سبک ها متاثر از تاریخ و زمان هستند و هر کدام بیانگر رویکرد ادبی دوره ای دوره ای هستند و حتی می توان فهمید جوامع به چه نوع ادبیات علاقه و گرایش داشته اند.

کتاب «داستان کوتاه در ایران» که در واقع باید گفت مجموعه کتاب داستان کوتاه در ایران است و از سه جلد تشکیل شده بر همین مبنای نوشته شده است. حسین پاینده در این کتاب های تاریخی داستان کوتاه را بررسی کرده و بیشگاهی آنها را بر شمرده و مطرح کرده است. در جلد اول داستان های رئالیستی و ناتورالیستی، در جلد دوم داستان های مدرن و در جلد سوم این مجموعه داستان های پیامده را تجزیه و تحلیل کرده و نشان می دهد اگر کسی می خواهد داستان کوتاه رئال بنویسد باید چه ویژگی هایی داشته باشد و خاستگاه این داستان و زمانه آن کی و کجا بوده است. او حتی نمونه های موفق هر گونه را نیز در کتاب بشود و جزئیاتی که حرفش را زده در داستان نشان می دهد.

تاریخ بخوانید

آن هم تاریخ داستان!

همواره خواندن تاریخ را باید جدی بگیرید. نمی توانید بدون این که تاریخ بخوانید در یک موضوع حرف زیادی برای گفتن داشته باشید. در حوزه داستان و نویسنده هم لازم است یک پیشینه ولو سطحی و در حد اسامی در ذهن تان داشته باشید. چون بالآخره قرار است در دسته نویسنده ها قرار بگیرید و خوب نیست مثلاً اطلاع زیادی از نامها و اتفاقاتی که در جهان داستان افتاده داشته باشید. خواندن تاریخ چه اتفاقاتی که در مسیر داستان نویسان افتاده هم جذاب است و هم می تواند به شما کمک کند تا بهتر متوجه شوید که چه سخن هایی پیش پای یک نویسنده و به طور کلی اهل تفکر وجود دارد. برای همین خواندن تاریخ داستان نویسان به خصوص ایرانی هاراجدی بگیرید. در واقع بهتر است هم زمان که به نویسنده های بزرگ جهان نگاه می کنید از نویسنده های وطنی هم غافل نشود و تاریخ چه و سیر تکامل داستان فارسی را هم دنبال کنید. (صدسال داستان نویسی ایران) برای این موضوع گزینه خوبی است. از ابتدای یعنی از همان اولین داستان هایی که به صورت کپی یا ترجمه های دستکاری شده به اسم داستان فارسی نوشته شده تا همین اوخر را مرور کرده و جلو آمده است. حسن میر عابدی، نویسنده این کتاب دست خواننده خود را گرفته و از پیچ و خم های تاریخ ادبیات صد سال اخیر گذرانده تا هم او را با این نهال صد ساله که خیلی هم عمر ندارد آشنا کند و هم نشان دهد که اگر امروز از داستان فارسی حرف می زنیم چه مسیری را طی کرده است.

بفرمایید نوشابه انرژی زا!

هر کسی در هر مسیری که وارد می شود نیاز به مشوق و انگیزه دارد. اصل باید همین الان خواندن ادامه این گزارش را ره کنید و نوشتن آن چه در ذهن دارید را آغاز کنید. اندکی که پیش می روید احساس می کنید قلم تان روی کاغذ خوب حرکت نمی کند یا انگشت هایتان نیروی کافی برای نوشتن و تایپ کردن ندارند. این ربطی به انگشتان و قلم و کاغذ و صفحه نمایشگر ندارد. بلکه شما انگیزه تان را زدست داده اید.

برای این موضوع به نظر بد نیست کتاب هایی مانند «بیست و هشت اشتباه نویسنده گان» را به شما پیشنهاد کنیم. نویسنده خود از تجربیات و اندوه خوبی هایش طی سال های نوشتن حرف زده و هر قصه از آن می تواند مانند یک نوشابه انرژی زا شما را سر جال بیاورد تا دوباره بنویسید و از نوشتن خسته نشوید. نکاتی که در رسیدن به نقطه آخر داستان و نوشتن به در دستان می خورد و کار را بینان دلچسب تر می کند. این کتاب در فصل های کوتاهی از اشتباها که حتی نویسنده های مهم انجام می دهند حرف می زند و یک نویسنده تازه کار و علاقه مند به نوشتن را انجام آنها بر حذر می دارد نویسنده تلاش می کند شما را روی نوشتن متوجه و از حواشی دور کند تا زودتر به نتیجه ای که در ذهن دارید برسید.

